

Sygn. akt II Cz 560/13

POSTANOWIENIE

Dnia 09 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Maria Leszczyńska

Sędziowie SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 09 września 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **(...) S.A. z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W.**

przeciwko dłużnicze : **J. C.**

o: **świadczenie pieniężne**

w przedmiocie skargi dłużniczki na czynności komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Żninie – M. K. – postanowienie z dnia 08 lutego 2011 roku o przyznaniu wierzycielowi kosztów zastępstwa adwokackiego w sprawie Km 316/11

na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Szubinie IX Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Żninie z dnia 18 kwietnia 2011 roku, sygn. akt IX Co 18/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 560/13

U z a s a d n i e n i e:

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Szubinie IX Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Żninie odrzucił zażalenie skarżącej na postanowienie tegoż Sądu z dnia 13 marca 2013 roku.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż postanowienie z dnia 13 marca 2013 roku wraz z pouczeniem zostało doręczone skarżącej w dniu 25 marca 2013 roku, a dłużniczka złożyła zażalenie dopiero w dniu 5 kwietnia 2013 roku, a zatem po upływie siedmiodniowego terminu do złożenia środka zaskarżenia. Z tego też względu zażalenie skarżącej zostało odrzucone.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżyła zażaleniem dłużniczka, zarzucając Sądowi błędne ustalenia w zakresie stanu faktycznego, dlatego wносиła o uchylenie postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazała, że nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu I Instancji, jakoby nie zachowała terminu do wniesienia środka zaskarżenia. Według skarżącej termin siedmiodniowy powinien być liczony od daty, kiedy faktycznie otrzymała ona

przesyłkę sądową, tj. od dnia 30 marca 2013 roku. W tej właśnie dacie skarżącej miał zostać przekazany, odebrany przez domownika (męża skarżącej) w dniu 25 marca 2013 roku, odpis skarżonego postanowienia. Zgodnie z tą argumentacją termin do wniesienia zażalenia powinien być upłynąć dopiero w dniu 6 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podziela ustalenie Sądu Rejonowego, że dłużniczka nie złożyła zażalenia z zachowaniem ustawowego terminu.

Zgodnie z art. 394 §2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie - od ogłoszenia postanowienia.

W tym zakresie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że zgodnie z art. 138 §1 k.p.c., jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorca domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Bezspornym jest, że doręczanie przesyłki sądowej nastąpiło do rąk dorosłego domownika (męża), czyli osoby pełnoletniej pozostającej z adresatem we wspólnym gospodarstwie domowym. Nie ulega również wątpliwości, że domownik, który odebrał korespondencję nie jest przeciwnikiem skarżącej w sprawie.

W ocenie Sądu fakt odebrania przesyłki sądowej przez domownika świadczy również o tym, że dokonał on tego w zamiarze przekazania korespondencji skarżącej. Spełnione zostały zatem wszystkie przesłanki pozwalające na przyjęcie, że przesyłka została skutecznie doręczona.

Odnosząc się do kwestii daty, w której dłużniczka odebrała odpis postanowienia, Sąd nie dał wiary jej twierdzeniom, iż faktycznie nastąpiło to dopiero w dniu 30 marca 2013 r. Twierdzenia dłużniczki są w tym zakresie gołosłowne i nie poparte żadnymi dowodami. Dokonanie odmiennej oceny prowadziłoby do sytuacji, w której adresat korespondencji mógłby w dowolny sposób określać termin, w którym należy złożyć środek zaskarżenia.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że w razie doręczenia zastępczego, czyli w sposób określony w art. 138 k.p.c., adresat przesyłki z Sądu może wykazywać, że otrzymał przesyłkę w terminie późniejszym, ale powinien jednocześnie wskazać okoliczności i poprzeć je twierdzeniami, a w razie potrzeby dowodami, że faktycznie mógł się zapoznać z przesyłką w terminie późniejszym, np. z powodu wyjazdu, pobytu w szpitalu, czy pracy poza miejscem zamieszkania. Tymczasem dłużniczka nie wskazuje żadnej z takich okoliczności, a jedynie twierdzi, że przesyłkę otrzymała w terminie późniejszym, bez podania dalszych okoliczności na potwierdzenie tej okoliczności.

W konsekwencji w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy trafnie uznał, że zaskarżenie postanowienia z dnia 18 kwietnia 2013 roku nastąpiło po upływie ustawowego terminu i w konsekwencji zażalenie należało odrzucić, jako spóźnione (art. 394 §2 k.p.c.). Skoro odpis skarżonego postanowienia został doręczony w dniu 25 marca 2013 roku, to termin do złożenia zażalenia na tę czynność upłynął w dniu 2 kwietnia 2013 roku. Złożenie zażalenia w dniu 5 kwietnia 2013 roku należy uznać za spóźnione i dokonane bez zachowania ustawowego terminu.

Zażalenie spóźnione zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. i w zw. z art. 13 §2 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako niezasadne na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem